

[Miljøministeren.]

beførelser til amtsrådene, der i forvejen administrerer en væsentlig del af lovgivningen om den fysiske planlægning og arealanvendelsen. Det må i hvert fald være en forudsætning for en sådan løsning, at de centrale fredningsmyndigheder udbygges med henblik på at kunne yde en rådgivnings-, vejlednings- og informationstjeneste for amtsrådene for derved at sikre en ensartethed i amtsrådenes planlægning og afgørelser samt den fornødne koordination. De centrale fredningsmyndigheder må endvidere bistå ved vejledning med udarbejdelsen af analyser af fredningsinteresserne og de metoder, der anvendes i fredningsarbejdet m.v. Det må også vurderes, hvordan fredningsinteressernes varetagelse nærmere kan indgå i amtsrådenes arbejde og organisation.

Det er dog et spørgsmål, om der ikke samtidig med en ophævelse af fredningsplanudvalgene bør være en mulighed for en central behandling og afgørelse i sager, der har landsdækkende betydning, eller som f. eks. vedrører specielle natur- eller kulturhistoriske forhold, hvis varetagelse kræver en særlig ekspertise. En model efter sådanne retningslinier ville harmonere med principperne i by- og landzoneloven, miljøloven og lands- og regionplanloven.

Selv vil jeg nok hælde til den opfattelse, at mest taler for at vælge denne løsning, der samtidig med en overførelse af beføjelserne til amtsrådene indebærer en styrkelse af de centrale fredningsmyndigheder.

En anden mulighed er imidlertid at opretholde fredningsplanudvalgene. Dette er anbefalet fra flere sider, idet man har fremhævet de fordele, som den nuværende ordning rummer. Man kunne i givet fald tage fredningsplanudvalgenes sammensætning op til en nærmere vurdering, hvorunder det kunne overvejes at lade amtsborgmesteren afløse amtmanden som formand for udvalget. Endvidere ville det under alle omstændigheder være naturligt at undersøge spørgsmålet om eventuelle ændringer i fredningsplanudvalgenes funktioner og arbejdsopgaver.

Regeringen har ikke taget endelig stilling til, hvordan fredningsinteresserne organisatorisk bedst kan varetages. Der vil naturligvis være en lang række nuancer i problem-

stillingerne for de nævnte organisationsmodeller, ligesom man vel ikke kan udelukke muligheden af andre løsninger. Regeringen har med denne redegørelse ønsket at lægge spørgsmålet ud til åben debat i folketinget og offentligheden, idet det må anses for væsentligt, at dette vigtige planlægningsspørgsmål bliver belyst så bredt som muligt, inden der tages endelig stilling til eventuelle lovgivningsmæssige initiativer. Der kan næppe være uenighed om, at målsætningen må være at bevare og udbygge beskyttelsen af naturværdierne til gavn for det lokale samfund og for landet som helhed, og at videregive disse værdier til de kommende generationer.

Det kan tilføjes, at der internt i miljøministeriet er nedsat et strukturudvalg, der har til opgave hurtigt at fremkomme med forslag til, hvorledes ministeriet organisatorisk kan opbygges med henblik på en hensigtsmæssig varetagelse af de opgaver, der påhviler ministeriet og dets organer. Strukturudvalget skal finde frem til en samlet plan for hele ministeriets arbejdsområde, der spænder over miljø- og naturbeskyttelse, planlægning samt natur- og skovforvaltning. Det resultat, man kommer til, vil få betydning for bedømmelsen af organisationen af den regionale fredningsplanlægning og arealforvaltning, og der vil derfor, når strukturudvalgets forslag foreligger, være skabt et yderligere grundlag for de videre overvejelser.

Formanden:

Da der endnu ikke foreligger betænkning over de på dagsordenen opførte sager, skal jeg udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 20.

Mødet udsat kl.. 16.02.

Mødet genoptaget kl. 20.

Formanden:

Da betænkningen over de på dagsordenen optagne sager endnu ikke foreligger, skal jeg fastsætte et nyt møde til i dag, torsdag den 9. maj kl. 23 med følgende dagsorden: